РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

22 декември 2010 година *

По дело C-215/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Markkinaoikeus (Финландия) с акт от 12 юни 2009 г., постъпил в Съда на 15 юни 2009 г., в рамките на производство по дело

Mehiläinen Oy,

Terveystalo Healthcare Oy, наричано по-рано Suomen Terveystalo Oyj,

срещу

Oulun kaupunki,

* Език на производството: фински.

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-н E. Juhász (докладчик), г-н G. Arestis, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н H. Нанчев, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 17 юни 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Mehiläinen Oy и Terveystalo Healthcare Oy (наричано по-рано Suomen Terveystalo Oyj), от г-жа A. Laine и адв. A. Kuusniemi-Laine, asianajaja,

— за Oulun kaupunki, от г-жа S. Rasinkangas и адв. I. Korpinen, asianajaja,

— за финландското правителство, от г-жа A. Guimaraes-Purokoski и г-жа M. Pere, в качеството на представители,

— за чешкото правителство, от г-н M. Smolek, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-н E. Paasivirta, г-н C. Zadra и г-н D. Kukovec, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на релевантните разпоредби от гледна точка на обстоятелствата по спора в главното производство от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Mehiläinen Oy и Terveystalo Healthcare Oy, наричано по-рано Suomen Terveystalo Oyj, акционерни дружества по финландското право, и Oulun kaupunki (община Oulu) във връзка с правната

квалификация от гледна точка на нормите на Съюза в областта на обществените поръчки, на договорно споразумение, сключено между Oulun kaupunki и ODL Terveys Oy, независимо от тази община частно предприятие (наричано по-нататък „частният партньор“), и отнасящо се до създаването на съвместно предприятие, ODL Oulun Työterveys Oy (наричано по-нататък „съвместното предприятие“).

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

3 Съгласно съдържащите се в член 1, параграф 2 от Директива 2004/18 определения:

„а) „Обществени поръчки“ са договори с определен паричен интерес, сключени между един или повече икономически оператори и един или повече възлагащи органи, с предмет строителство, снабдяване със стоки или предоставяне на услуги по смисъла на настоящата директива.

[…]

г) „Обществени поръчки за услуги“ са обществени поръчки, различни от обществените поръчки за строителство или доставка, с предмет предоставянето на услуги съгласно приложение II.

[…]“

4 Член 2 от тази директива, озаглавен „Принципи на възлагане на обществени поръчки“, предвижда:

„Възлагащите органи се отнасят към икономическите оператори в съответствие с принципите на равно третиране, недискриминация и прозрачност“.

5 По силата на член 7 от същата директива, озаглавен „Прагови стойности на обществените поръчки“, след изменението му с Регламент (ЕО) № 1422/2007 на Комисията от 4 декември 2007 година за изменение на Директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на прилаганите от тях прагове за процедурите за възлагане на обществени поръчки (ОВ L 317, стр. 34), Директива 2004/18 се прилага към обществените поръчки, възлагани от възлагащи органи, различни от централни правителствени органи, които имат стойност без данък добавена стойност (ДДС) равна или по-висока от 206 000 EUR.

6 Съгласно приложение II Б към Директива 2004/18 здравните услуги са включени в графа 25 от това приложение, озаглавена „Услуги на здравеопазването и социалните дейности“.

7 Съгласно член 21 от тази директива:

„Обществени поръчки с предмет услугите, включени в приложение II Б, се възлагат единствено съгласно член 23 и член 35, параграф 4“.

8 Член 23 от Директива 2004/18, който е част от глава IV от нея, озаглавена „Специфични изисквания за изготвяне на техническите спецификации и документацията за участие в процедура за възлагане на обществена поръчка“, се отнася до техническите спецификации, съдържащи се в документацията за участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка, и член 35, параграф 4 от същата директива, който е част от глава VI от нея, озаглавена „Правила за обявяване и прозрачност“, се отнася до задълженията за информиране на възлагащите органи във връзка с резултатите от процедурата по възлагане на обществена поръчка.

Национална правна уредба

9 Финландският закон 1383/2001 за опазване на здравето на работното място (Työterveyshuoltolaki) задължава публичните и частните работодатели да следят за опазването на здравето на наетите от тях лица на работното място.

10 Съгласно член 3, точка 1 от този закон опазването на здравето на работното място е дейност, извършвана под контрола на работодателя, чрез която здравни работници и експерти в областта на здравеопазването на работното място осигуряват профилактика на трудовите заболявания и злополуки, следят работното място да не поставя в опасност здравето и безопасността на наетите

лица, работят за развитието на адекватна работна среда, осигуряват доброто функциониране на трудовия колектив, както и здравето, ефективността и работоспособността на работниците.

11 Съгласно член 4, първа алинея от посочения закон работодателят трябва на свои разноски да организира служба за опазване на здравето на работното място с цел да се предотвратяват и отстраняват опасностите и рисковете за здравето, свързани с труда и с условията на труд, както и да се опазва и гарантира безопасността, работоспособността и здравето на работниците.

12 По силата на член 7 от Закон № 1383/2001 работодателят може да организира службите за опазване на здравето на работното място по смисъла на този закон чрез осигуряване на необходимото обслужване от „медицински център“ по смисъла на Закон № 66/1972 за общественото здраве (kansanterveyslaki), като създаде самостоятелно или в съдружие с други работодатели необходимите служби или като осигурява съответните услуги от оправомощено за тази цел физическо или юридическо лице.

13 Съгласно член 87а, параграф 1 от финландския Закон 365/1995 за общините (Kuntalaki), след изменението му със Закон 519/2007, влязъл в сила на 15 май 2007 г., общините или сдруженията от общини могат да учредяват публични служби с общинско участие за упражняване на стопанска дейност или за изпълнение на определена задача на принципа на частно управление. Публичните служби с общинско участие нямат юридическа правосубектност, а организационно са към общината и техните дейности са подчинени на разпоредбите за дейността на общината.

14 Директива 2004/18 е транспонирана във финландското законодателство със Закон № 348/2007 за възлагане на обществените поръчки (Hankintalaki), член 5, параграф 1 от който съдържа определението за „обществена поръчка“, което съответства на определението, съдържащо се в член 1, параграф 2, буква а) от тази директива.

15 Съгласно подготвителните работи по приемането на този закон (правителствен проект 50/2006 vp) обществената поръчка по принцип е частноправен договор между две отделни юридически лица. Ето защо споразуменията, които са вътрешни за една организация, обикновено не биха могли да бъдат разглеждани като обществени поръчки. Даден договор не може да бъде разглеждан като обществена поръчка, когато неговият основен предмет е различен от възлагането на обществена поръчка. По-конкретно следва да се анализира дали сделката или комплексът от споразумения образува съвкупност, от която съответната обществена поръчка не може да бъде отделена.

16 Съгласно член 10 от този закон той не се прилага към обществените поръчки, които възлагащият орган възлага на предприятие, различно от него от формална гледна точка и независимо от него във вземането на решения, но над което той упражнява самостоятелно или с други възлагащи органи контрол, аналогичен на контрола, който упражнява върху собствените си служби, щом като това отделно предприятие реализира основната част от своята дейност с тези възлагащи органи. Тази разпоредба съставлява адаптиране на националната правна уредба към съдебната практика на Съда (Решение от 18 ноември 1999 г. по дело Teckal, C-107/98, Recueil, стр. I-8121, точка 50).

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

17 Общинският съвет на Oulun kaupunki решава на 21 април 2008 г., да започне създаването с частния партньор на съвместното предприятие, което да се урежда от Закон № 624/2006 за акционерните дружества и да започне своята дейност на 1 юни 2008 г. Предвижда се капиталът на съвместното предприятие да се разпределя на равни дялове между двамата партньори и неговото управление да бъде съвместно.

18 Предвижда се дейността на съвместното предприятие да се състои в предоставяне на здравни услуги на работното място и двамата партньори изразяват намерението си да ориентират тази дейност главно и във все по-голяма степен

към частна клиентела. Същевременно обаче за един четиригодишен преходен период (наричан по-нататък „преходният период“) те поемат задължението да получават от съвместното предприятие здравни услуги, които като работодатели следва да осигурят на своите работници и служители в съответствие с националната правна уредба.

19 Според Oulun kaupunki предвижданият оборот на съвместното предприятие е трябвало да възлиза на около 90 милиона евро през преходния период, 18 милиона евро от които щяла да бъде стойността на услугите, които общината е трябвало да предостави на своите работници и служители.

20 Двамата партньори трябвало да прехвърлят на съвместното предприятие под формата на непарична вноска своите звена, предоставящи здравни услуги на работното място на техните работници в съответствие с приложимата национална правна уредба. Така Oulun kaupunki прехвърля на съвместното предприятие публичната служба с общинско участие Oulun Työterveys (наричана по-нататък „публичната служба с общинско участие“), която в неговите рамки предоставя здравни услуги на работното място, чиято стойност възлизала на 2,5—3,4 милиона евро, докато частният партньор прехвърля съответното си звено на стойност, оценявана на 2,2—3 милиона евро.

21 Според Oulun kaupunki предоставянето на здравни услуги на работното място за работниците и служителите на тази община представлява около 38 % от оборота на публичната служба с общинско участие. Останалата част от оборота се реализирала от предоставянето на обслужване на частни клиенти.

22 В протокола от заседанието на общинския съвет на Oulun kaupunki, на което е прието решението от 21 април 2008 г., е записано следното:

„Страните се договориха да получават от [съвместното предприятие] услуги в областта на здравето и благосъстоянието на работното място през един чети-

ригодишен преходен период. Oulun kaupunki ще получава същия обем услуги в областта на здравето и благосъстоянието на работното място само от публичната служба с общинско участие […]. [Законът за възлагане на обществените поръчки] предвижда Oulun kaupunki да отправи покана за участие в процедура по възлагане на обществена поръчка за получаваните от него услуги в областта на здравето на работното място веднага след като те бъдат прехвърлени към [съвместното предприятие]. Следните причини оправдават обаче оставането на Oulun kaupunki като клиент на [съвместното предприятие] през преходния период:

— така се гарантира положението на прехвърлените общински работници и служители;

— действащият понастоящем договор на Oulun kaupunki е изгоден и конкурентен;

— [съвместното предприятие] започва своята дейност при благоприятни условия“.

23 Съгласно този протокол на 24 април 2008 г. Oulun kaupunki подписва с частния партньор споразумение, съгласно което общината се задължава да възложи на бъдещото съвместно предприятие дейността по предоставянето на здравни услуги на работното място за общинските работници и служители през преходния период. При изтичането на този преходен период Oulun kaupunki съгласно нейните твърдения възнамерявала да обяви процедура по възлагане на обществена поръчка за съответните услуги.

24 От посочения протокол обаче е видно, че като възлагащ орган Oulun kaupunki не е обявил процедура за възлагане на обществена поръчка за доставката през преходния период на услуги, свързани със здравето и благосъстоянието, в полза на своите работници в съответствие с националната правна уредба. Видно е

също така, че изборът на частния партньор не е направен в резултат на обществена поръчка.

25 Сезирана от конкурентни предприятия, които са били заинтересовани от доставката на услуги за здравето и благосъстоянието на работното място, предназначени за работниците и служителите на Oulun kaupunki, запитващата юрисдикция временно забранява на последната, под страх от налагане на глоба от 200 000 EUR, да прилага по какъвто и да е начин решението на общинския съвет от 21 април 2008 г., в частта, в която то се отнася до получаването от Oulun kaupunki на здравни услуги от съвместното предприятие на работното място, предназначени за работниците и служителите от тази община. До произнасянето на окончателното решение на сезираната юрисдикция на 26 август 2008 г. Oulun kaupunki решава да прехвърли на съвместното предприятие дейностите на публичната служба с общинско участие, с изключение обаче на здравните услуги на работното място, предоставяни за неговите работници и служители.

26 С оглед на противопоставяните доводи от страните в главното производство във връзка с естеството на спорната операция от гледна точка на правото на Съюза в областта на обществените поръчки, Markkinaoikeus решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли споразумение, по силата на което общински възлагащ орган сключва с независимо от него частно предприятие договор за учредяване на акционерно дружество, в което и двете страни имат равно дялово участие и равни правомощия за вземане на решения и при чието учредяване общинският възлагащ орган се задължава да получава от него услугите в областта на здравеопазването и благосъстоянието на работното място, предназначени за неговите служители и работници, да се разглежда в неговата цялост като споразумение, което изисква обявяване на обществена поръчка, тъй като комплексът от договорености се разглежда като възлагане на обществена поръчка за услуги по смисъла на Директива 2004/18/ЕО […], или става въпрос за учредяване на съвместно предприятие и за прехвърляне на стопанската дейност на публична служба с общинско участие, по отношение на което не намират никакво приложение посочената директива и произтичащото от нея задължение за обявяване на обществена поръчка?

2) От значение ли е в настоящия случай обстоятелството, че

а) в качеството си на общински възлагащ орган Oulu kaupunki се задължава срещу възнаграждение да получава горепосочените услуги през четиригодишен преходен период, след изтичането на който съгласно приетото от нея решение тя възнамерява да обяви отново процедура по възлагане на обществена поръчка за доставка на необходимите ѝ здравни услуги на работното място?

б) преди разглежданото споразумение оборотът на публичната служба с общинско участие, която организационно спада към Oulu kaupunki, в голямата си част е бил реализиран от престации, различни от здравните услуги на работното място, предоставяни за работниците и служителите на общината?

в) новото предприятие е учредено чрез прехвърляне като непарична вноска на стопанската дейност на публичната служба с общинско участие, която дейност се изразява в предоставянето на здравни услуги на работното място както за работниците и служителите на общината, така и за частни клиенти?“

По преюдициалните въпроси

27 С тези два преюдициални въпроса, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция пита по същество дали Директива 2004/18 трябва да се тълкува в смисъл, че тя се прилага към споразумение, в рамките на което възлагащ орган сключва с независимо от него предприятие договор, предвиждащ създаването на съвместно предприятие под формата на акционерно дружество, като при създаването на това предприятие този възлагащ орган се задължава да

получава от това съвместно предприятие здравните услуги на работното място, които той трябва да осигури за своите работници и служители.

28 От текста на тези въпроси и от контекста, в който те се вписват, е видно, че въпросите на запитващата юрисдикция по-конкретно са свързани с предоставянето на здравни услуги на работното място за работниците и служителите на Oulun kaupunki от съвместното предприятие, като предоставянето на тези услуги съответства на задължението, поето от общината да получава от това съвместно предприятие през един четиригодишен преходен период такива услуги, които дотогава са му били предоставяни от организационно свързаната с общината публична служба с общинско участие.

29 В самото начало следва да се подчертае, че в делото по главното производство е установено, че Oulun kaupunki има качество на общински възлагащ орган по смисъла на член 1, параграф 9 от Директива 2004/18 и че разглежданите услуги попадат в приложното поле на понятието „[…] санитарни услуги“ по смисъла на категория 25 от приложение II Б към посочената директива. Задължението за Oulun kaupunki да получава от съвместното предприятие съответните услуги за своите работници и служители предполага, че между тази община и това предприятие съществува възмезден договор. От данните, предоставени от запитващата юрисдикция, е видно, че прогнозната стойност на този договор, която е от порядъка на 18 милиона евро, надхвърля относимия праг за прилагане на Директива 2004/18.

30 Следва също да се напомни, че Директива 2004/18 не прави разграничение между договорите за обществени поръчки, които възлагащият орган сключва, за да изпълни функцията си да задоволява нужди от общ интерес, и тези договори за обществени поръчки, които нямат връзка с посочената функция, като например, както е в конкретния случай, необходимостта да се изпълни задължение, което той има като работодател по отношение на своите работници и служители (вж. по-специално Решение от 15 юли 2010 г. по дело Комисия/Германия, C-271/08, Сборник, стр. I-7091, точка 73 и цитираната съдебна практика).

31 След тези предварителни уточнения следва да се припомни, че публичен орган може да изпълнява възложените му задачи от обществен интерес със свои собствени средства, без да е длъжен да прибягва до други субекти, които не са част от неговите служби, и че той може да изпълнява тези задачи в сътрудничество с други публични органи (Решение от 9 юни 2009 г. по дело Комисия/Германия, C-480/06, Recueil, стр. I-4747, точка 45). Също така, както е посочено в точка 1 от Тълкувателно съобщение на Комисията относно прилагане на правото на Общността в областта на обществените поръчки и концесии по отношение на институционализирани публично-частни партньорства (ИПЧП) (ОВ C 91, 2008 г., стр. 4), такъв орган има свободата да извършва самостоятелно стопанска дейност или да я възлага на трети страни, например на дружества със смесен капитал, организирани под формата на публично-частно партньорство.

32 Нещо повече, прилагането на правото на Съюза в областта на обществените поръчки, разбира се, е изключено, ако същевременно контролът, упражняван от възлагащия орган върху участника, избран за изпълнител, е аналогичен на контрола, който този орган упражнява върху собствените си служби и ако това предприятие осъществява основната част от своята дейност с органа, към който принадлежи (вж. Решение по дело Teckal, посочено по-горе, точка 50). Дори и миноритарното дялово участие на частно предприятие в капитала на дружество, в което участва и възлагащ орган, изключва обаче възможността последният да упражнява върху това предприятие контрол, аналогичен на упражняваният върху собствените си служби (вж. по-специално Решение от 10 септември 2009 г. по дело Sea, C-573/07, Сборник, стр. I-8127, точка 46 и Решение от 15 октомври 2009 г. по дело Acoset, C-196/08, Сборник, стр. I-9913, точка 53).

33 Що се отнася по-точно до въпроса на запитващата юрисдикция за това дали към задължението на Oulun kaupunki да получава от съвместното предприятие услуги в областта на здравето и благосъстоянието в полза на своите работници и служители през преходния период се прилагат или не разпоредбите на Директива 2004/18 поради обстоятелството, че това задължение е част от договора за създаване на съвместното предприятие, следва да се отбележи, че създаването от възлагащ орган и частноправен стопански субект на съвместно предприятие само по себе си не попада в приложното поле на Директива 2004/18. Тази констатация всъщност е припомнена в точка 66 от Зелената книга на Комисията

относно публично-частните партньорства и общностното право на обществените поръчки и на концесиите (COM (2004) 327 окончателен).

34 Следва обаче същевременно да се отбележи, че видно от точка 69 от посочената Зелена книга, трябва да се гарантира, че капиталовата сделка на практика не прикрива възлагането на частен партньор на договори, които могат да се квалифицират като обществени поръчки или концесии. Освен това, както се посочва в точка 2.1 от Тълкувателното съобщение на Комисията посочено по-горе, фактът, че частноправен субект и възлагащ субект си сътрудничат в рамките на публично-частно дружество, не може да оправдае неспазването от страна на възлагащия субект на разпоредбите относно обществените поръчки при възлагането на такава поръчка на този частноправен субект или на публично-частното дружество (вж. в този смисъл Решение по дело Acoset, посочено по-горе, точка 57).

35 С оглед на тези основни насоки следва да се установи дали и в каква степен Директива 2004/18 може да намери приложение в делото по главното производство.

36 В това отношение от практиката на Съда е видно, че що се отнася до смесен договор, различните части на който са неразделно свързани и по този начин образуват неделимо цяло, този договор трябва да се разглежда в неговата цялост по единен начин за целите на неговата правна квалификация от гледна точка на правилата за обществените поръчки и да се преценява въз основа на нормите, които уреждат частта, представляваща основния предмет или преобладаващия елемент на договора (Решение от 6 май 2010 г. по дело Club Hotel Loutraki и др., C-145/08 и C-149/08, Сборник, стр. I-4165, точки 48 и 49, както и цитираната съдебна практика).

37 От това следва, че за целите на прилагането на Директива 2004/18 трябва да се провери дали частта, състояща се в услуги, свързани със здравето, предназначени за работниците и служителите на Oulun kaupunki, по отношение на която по принцип тази директива намира приложение, е отделима от този договор.

38 В това отношение следва да се препрати към протокола от заседанието на общинския съвет на Oulun kaupunki от 21 април 2008 г., в който са изложени причините за поемането на задължението от тази община при създаването на съвместното предприятие. Освен това, видно от разясненията, дадени от Oulun kaupunki в хода на съдебното заседание, общината разглежда тази част от договора като неделима поради обстоятелството, че стойността на задължението да се получават услугите за здравето от съвместното предприятие през преходния период е част от нейната непарична вноска в капитала на това предприятие и че от стопанска гледна точка тази вноска съставлява условие за неговото създаване.

39 Важно е да се подчертае, че изразените или предполагаемите намерения на договарящите се страни да разглеждат различните части, от които се състои смесен договор като неделими, не са достатъчни, а те трябва да се основават на обективни обстоятелства, които могат да ги оправдаят и да обосноват необходимостта от сключването на единен договор.

40 Що се отнася до довода на Oulun kaupunki, съгласно който в резултат на поетото задължение би било гарантирано положението на общинските работници и служители, прехвърлени към съвместното предприятие, следва да се изтъкне, че една такава гаранция би могла да бъде осигурена в рамките на процедура по възлагане на обществена поръчка, съответстваща на принципите за недопускане на дискриминация и за прозрачност, в която изискването, свързано с тази гаранция, би било част от условията, които трябва да бъдат изпълнени с оглед на възлагането на тази обществената поръчка.

41 Що се отнася до доводите на Oulun kaupunki, които се състоят в това да се поддържа, че „настоящият договор е изгоден и конкурентен“ и че с посоченото задължение „съвместното предприятие би започнало своята дейност при благоприятни условия“, важно е да се припомни, че съгласно практиката на Съда възлагането на обществена поръчка на предприятие със смесен капитал без провеждане на процедура за нейното възлагане би било в противоречие с целта за свободна и ненарушавана конкуренция и с принципа на равно третиране, доколкото такава процедура би предоставила на частно предприятие, което има дял от капитала на това дружество, предимство спрямо неговите конкуренти (Решение по дело Acoset, посочено по-горе, точка 56 и цитираната съдебна

практика). Такива доводи не позволяват да се направи заключението, че частта, състояща се от здравните услуги за работниците и служителите на Oulun kaupunki, е неделима от останалата част от договора.

42 Освен това следва да се констатира и обстоятелството, че при тези условия твърдяното, но недоказано включване на стойността на поетото от Oulun kaupunki задължение в непаричната вноска на тази община в капитала на съвместното предприятие съставлява правна техника, която също не позволява тази част от смесения договор да се разглежда като неделима от него.

43 Нещо повече, както изтъкват това чешкото правителство и Комисията, обстоятелството, че в делото по главното производство възлагащият орган е изразил намерението си да обяви в края на преходния период процедура по възлагане на обществена поръчка за предоставяне на здравни услуги за своите работници и служители също така съставлява обстоятелство, подкрепящо отделимия характер на тази част от останалата част на смесения договор.

44 Също така обстоятелството, че съвместното предприятие функционира от август 2008 г. без посочената дейност, е в посока на доказването на това, че изглежда двамата партньори са в състояние да се справят с евентуално отражение на тази липса върху финансовото положение на посоченото предприятие, което представлява друг релевантен признак за отделимия характер на тази част.

45 Вследствие на това, за разлика от обстоятелствата по делото, по което е постановено Решение Loutraki и др., посочено по-горе, гореизложените съображения не издават обективно необходимостта от сключването на смесен договор като този в главното производство с един-единствен партньор (вж. в този смисъл Решение по дело Loutraki и др., посочено по-горе, точка 53).

46 Следователно, щом като частта от смесения договор, която се състои в задължението за Oulun kaupunki да получава от съвместното предприятие здравните услуги, предназначени за неговите работници и служители, е отделима от този договор, от това следва, че в контекст като този в делото по главното производство, относимите разпоредби на Директива 2004/18 са приложими към възлагането на тази част от дейността.

47 С оглед на предходните съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че Директива 2004/18 трябва да се тълкува в смисъл, че когато възлагащ орган сключва с независимо от него предприятие договор, предвиждащ създаването на съвместно предприятие под формата на акционерно дружество с предмет предоставяне на услуги, свързани със здравето и благосъстоянието на работното място, възлагането от съответния възлагащ орган на поръчката за услугите, предназначени за собствените му работници и служители, чиято стойност надхвърля предвидения в Директивата праг, и която е отделима от учредителния договор на това дружество, трябва да се извършва при спазване на разпоредбите от Директивата, приложими към услугите, включени в приложение II Б от нея.

По съдебните разноски

48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на

обществени поръчки за строителство, услуги и доставки трябва да се тълкува в смисъл, че когато възлагащ орган сключва с независимо от него предприятие договор, предвиждащ създаването на съвместно предприятие под формата на акционерно дружество с предмет предоставяне на услуги, свързани със здравето и благосъстоянието на работното място, възлагането от съответния възлагащ орган на поръчката за услугите, предназначени за собствените му работници и служители, чиято стойност надхвърля предвидения в Директивата праг, и която е отделима от учредителния договор на това дружество, трябва да се извършва при спазване на разпоредбите от Директивата, приложими към услугите, включени в приложение II Б от нея.

Подписи